

Indflydelse end den, som har en eneste Lønde Hartkorn. — Saaledes har jeg udtalt mig, fremført mine Tanker og min Mening om det foreliggende Forslag, og har saaledes efter bedste Evne udviklet, hvorfor jeg seer mig foranlediget til at stemme imod det foreliggende Forslag. Jeg nægter ingenslunde, at det indeholder det, som tiltaler mig i høi Grad, nemlig, at ogsaa de mindre Eiendomsbesiddere have faaet deres Ret; men jeg kan dog ikke billige, at man, imedens man giver med den ene Haand Retten til den Lille, saa tager man med den anden Haand Retten fra den Store.

Ordføreren: Med Hensyn til de Vittringer, vi nylig hørte af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, da havde jeg, da han fremsatte dem, troet, at Resultatet dog vilde blive, at han sluttede sig til de Bemærkninger, som fremkom ved Begyndelsen af denne Sags Behandling idag, nemlig fra den ærede 1ste Landstingsmand for 6te Kreds (Linsgaard.) Han udtalte sig nemlig i den Retning, at, uagtet denne Lov ikke i og for sig selv aldeles tilfredsstillende ham, troede han dog, at Omstændighederne vare saaledes, at man burde gaae ind derpaa, idetmindste vilde han slutte sig dertil. Det forekommer mig, at, naar det ærede Medlem har udtalt, at der i denne Lov var Meget, der i høi Grad tiltalte ham, da vare de Bemærkninger, han har gjort imod Loven, ikke af den Betydning, at han derfor burde modsætte sig den. Han burde — saaledes stiller det sig for mig — betænke, at det, at give en organisk Lov med Hensyn til Indretningen af Valgene til Communeraadene, vistnok er saa vanskeligt, at det vilde være en særdeles betydelig Opgave at udfinde en Lov, der tilfredsstillende ethvert enkelt Medlem især. Jeg maa fremdeles beklage, at det ærede Medlem, naar han, saavidt det forekommer mig, imod alle Regler nu først paa eengang søger at komme frem med en Masse Indvendinger mod Loven, ikke har benyttet de tidligere Forhandlinger til at fremkomme med disse. Jeg troer, at det paa det Standpunct, hvorpaa Sagen nu staaer, ikke vilde lede til Noget, om jeg som Ordfører vilde søge nærmere at udvikle det Spørgsmaal, hvorfor § 1 indeholder den Undtagelse, som den indeholder. Jeg

maa, som sagt, beklage, at det ærede Medlem ikke tidligere har bragt det paa Bane. Han har vel sagt, at Forhandlingerne bleve engang afbrudte ved en Afslutning; men denne Sag har dog virkelig været behandlet med megen Bidtøftighed og Omhyggelighed i denne Sal. Den har været, kan jeg sige, til 4 Behandlinger, idet anden Behandling blev deelt i to Dele, saa der maa tilvise have været god Leilighed for det ærede Medlem ikke alene til at fremkomme med sine Bemærkninger, men ogsaa til at stille Ændringsforslag i den Retning, han har anført, og da vilde det have været Udvalgets Sag at søge at imødegaae dem anderledes, end jeg troer det nu kan lede til Noget at gøre. En anden Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte, forekommer mig i høi Grad at tale for Lovforslagets Valgrets Bestemmelse. Han har nemlig sagt: Eiendommen har sin Indflydelse, og den vil altid beholde den. Ja, det er sandt, Eiendommen har en Indflydelse, som den vil beholde; derfor gaaer jeg netop med megen Kærlighed ind paa Lovforslaget, thi jeg er overbevist om, at de større Eiendomsbesiddere, som interessere sig for Communens Anliggender, ville vel vide at gøre deres Indflydelse gjældende i den Grad, at man hellere end gjerne vil vælge dem; og, ville de ikke interessere sig for Communen, er det min Overbeviisning, at det er godt, at de ikke komme til at have Sæde i Communeraadet.

Jeg skal, efterat have udtalt dette, endnu kun tillade mig at takke det ærede Medlem fra Byen, som idag har sagt, at han vil slutte sig til Loven. Jeg troer, at der ligger noget Forsouende, noget Fornuftigt og Liberalt i den Tanke, han har udtalt, at han, uagtet han isfor selv fremkom med et Forslag, der i ikke saa Henseender var betydeligt forskjelligt fra det nu foreliggende, dog har troet, at Forholdene vare saadanne, at han burde gaae ind paa dette. Jeg troer ikke, jeg kan udtale det med stærkere Ord, end han har udtalt det, og jeg har ogsaa det Haab, at det vil vise sig, at Pluraliteten her vil tage det tilfølge.

En anden æret Taler, som har udtalt sig idag imod Loven, den 2den Landstingsmand for 11te Kreds (Schulin), har erklæret, at han ikke vilde